

91. rocznica utworzenia 13. Dywizjonu Trałowców

Wielka gala banderowa na wszystkich okrętach danego dywizjonu może oznaczać jedno – święto jednostki. W czwartek, 1 kwietnia, gdyński 13. Dywizjon Trałowców im. admirała floty Andrzeja Karwety obchodzi swoją 91. rocznicę utworzenia.

"W dniu dzisiejszym mija kolejna rocznica utworzenia naszego Dywizjonu. 91 lat kontynuacji chlubnych tradycji jeszcze minowców. Niestety to kolejna już rocznica bez możliwości godnego zaprezentowania naszej tożsamości, naszego związku z tradycjami Dywizjonu, bez możliwości osobistego zaprezentowania społeczeństwu naszych dokonań, pochwalenia się profesjonalizmem i zaangażowaniem ludzi służących na 13. dTR dla chwały biało – czerwonej Bandery podczas hucznych obchodów. Jeszcze nie teraz...

Przyjmijcie proszę życzenia ode mnie i przekazcie je także Waszym najbliższym. Z okazji naszego święta życzę Wam wytrwałości, optymizmu i nadziei oraz spełnienia planów zarówno osobistych jak i zawodowych. Życzę satysfakcji z Waszych działań oraz dumy z noszenia munduru z odznaką 13.dTR." - tymi słowami podziękował wszystkim marynarzom dowódca 13.dTR komandor porucznik Jarosław Iwańczuk.

Ze względu na obowiązujący stan epidemii i rozprzestrzenianie się koronawirusa, a przede wszystkim mając na uwadze wspólne bezpieczeństwo uroczystości rocznicowe nie odbyły się w tradycyjny, marynarski sposób, a wszystkie oficjalne obchody święta dywizjonu zostały odwołane.

13. Dywizjon Trałowców jest oddziałem taktycznym świnoujskiej 8. Flotylli Obrony Wybrzeża przeznaczonym do wykonywania zadań obrony przeciwminowej - trałowania, poszukiwania, wykrywania i niszczenia min, niszczenia zagród minowych oraz obrony przeciwminowej zespołów okrętów na przejściu morzem. W skład 13. dTR wchodzi także Grupa Nurków Minerów, której głównym zadaniem jest oczyszczanie akwenów morskich oraz wód śródlądowych z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych. Dywizjon stacjonuje w Porcie Wojennym Gdynia.

Ostatnie lata to okres intensywnej służby na morzu związanej z udziałem okrętów 13. Dywizjonu Trałowców w ćwiczeniach na Morzu Bałtyckim i Morzu Północnym. Siły dywizjonu uczestniczyły w setkach krajowych i międzynarodowych ćwiczeń - w ramach NATO i Partnerstwa dla Pokoju.

W dniu 28 listopada 2017 r. 13 Dywizjon Trałowców wkroczył w nową erę technologicznego rozwoju. Wtedy bowiem została podniesiona bandera wojenna na ORP „Kormoran”, pierwszym z serii nowoczesnych niszczycieli min. ORP „Kormoran” to już trzecia jednostka o tej nazwie służąca w historii jednostki. Dywizjon oczekuje na wcielenie dwóch kolejnych jednostek tego typu, które zastąpią wycofywane ze służby niszczyciele min projektu 206FM. Jest to także dowód, że tradycja i nowoczesność to dwa wyznaczniki, którymi Dywizjon kieruje się w swojej codziennej służbie.

Początek istnienia polskich sił trałowych datuje się na 1921 rok. Koniec I wojny światowej dał odrodzonej Polsce dostęp do morza. Odzyskany skrawek bałtyckiego wybrzeża był jednak pusty i bezbronny. Potrzebą chwili było więc jak najszybsze zdobycie okrętów wojennych zdolnych do objęcia straży nad polskimi wodami, a także do szkolenia marynarskiej kadry. Zapadła więc decyzja o utworzeniu Dywizjonu Ćwiczebnego, pierwszego polskiego zespołu taktycznego. W jego skład weszły cztery trałowce oraz dwie zakupione w Finlandii kanonierki. To właśnie w tym roku na pierwszych w Polskiej Marynarce Wojennej trałowcach podniesiono banderę wojenną co dało podwaliny do utworzenia sił przeciwminowych Marynarki Wojennej. W dniu 1 kwietnia 1930 r. szef Kierownictwa Marynarki Wojennej adm. Jerzy Świrski ustalił nowy podział jednostek floty (ten moment został przyjęty jako początek istnienia 13 Dywizjonu Trałowców). W miejsce Dywizjonu Ćwiczebnego powołano Dywizjon Minowców, w którego skład weszły trałowce OORP „Jaskółka”, „Czajka” i „Rybitwa”.

Zakończenie II wojny światowej otworzyło następny rozdział w ich historii. 5 kwietnia 1946 r. na przyjętych od ZSRR 9 trałowcach typu BTSZCZ (T-301 "ALBATROS") podniesiono polską banderę wojenną. Dwa lata później,

19 kwietnia 1948 roku do służby weszły 3 zakupione z amerykańskiego demobilu trałowce redowe typu „YMS” z drewnianymi kadłubami. Okręty te zostały zbudowane w stoczniach amerykańskich w latach 1942-43. Po II wojnie światowej niezmiernie ważnym zadaniem dla rozwoju gospodarki morskiej było rozminowanie wód basenów portowych, torów wodnych prowadzących do portów oraz wód przybrzeżnych. Od lipca 1946 roku do prac związanych z oczyszczaniem z min wód terytorialnych przystąpiły polskie trałowce. Prace te prowadzone były aż do połowy lat siedemdziesiątych. W 1989 r. w strukturę organizacyjną dywizjonu weszła Grupa Płetwonurków – Minerów. 1 lipca 2006 roku dywizjon zmienił podporządkowanie organizacyjne przechodząc z helskiej 9.FOW do świnoujskiej 8.FOW, a 10 października 2006 r. nastąpiło przebazowanie dywizjonu z Helu do Portu Wojennego w Gdyni. 29 grudnia 2010 r. 13.dTR przekazano w podporządkowanie 3. Flotylli Okrętów. Od 1 listopada 2013 r. jednostka ponownie znalazła się w strukturach 8. Flotylli Obrony Wybrzeża.

